

Bill No. 2/07-08

134

2008-0147

बहुवृत्तसंक्षेप भारतम् by
Some anonymous author - Edited
with an Introduction in English
by S. Muralidharan Nayar -
This treatise describes the main
story of महाभारत in different
metres. (Trivandrum Sanskrit
Series No. 253), Trivandrum,
1983.

1467

\$ 15

Dainik Jagran Lucknow-1 (CMA020754U)
PAL 26/175 Grade 'B' officer seeking
well qualified beautiful homely girl
send Biodata and Photo(must) Box
No. ALMAK0236 Dainik Jagran
Kanpur-5 C-27548(V)

DOHREY (Jatav) 35/5'-7" M. Sc.
(Physics, Maths), M.B.A.,
Computer Diploma, P.H.D. (Maths-
cont.) Business Consultant Export-
Import, Finance, Income Five
Well Cultured, Qualified, Homely
Externely, Beautiful, Family
Oriented Girl, Send B.H.P. Mobile-
94126-33033 Box No. MDMAK0035
Dainik Jagran Moradabad C-236(O)

5'-8"/12000 स्वस्थ, सुन्दर,
निर्जीमकान, जति बन्धन नहीं
79605 मुद्राबाद, सो-33(O)

म 26 चर/5'-7" अपना
सक्रिय आय 10,000/- UP
योग्य वधू चाहिए #
11-55541661 एम-15393(OD)

म एस.सी., बी.एड., टी.जी.टी.,
लव्य हेतु लम्बी गोरी सुन्दर
टीका को प्रयत्निकता। फोटो
1 न. RBMAK0244 बैंक
सो-MB2-406(B)

100 पालिटेकनिक लेक्चरर,
रफ़्तार सेवार्त हेतु वधू
ज्योतिष संस्थान डिफेंस
गट इज्जतनगर बरौली। सो-0832(B)

अनु. जति कुर्ली, जाटव, दोहरे मा
बायाडाटा भेजें। रावू भारतीय, देनि
लालगेट फर्रुखाबाद। मो. 94

25 वर्षीय गोरा 5'-8" अतिव्यवसूल, स्मार्ट,
गुणवत् प्रमाणित, कुशल, प्रेमपूर्ण।

any son seeks beautiful girl substitute no
bur send BHP G.N. Saxena 72 Andanbough
Extension Dayalbagh Agra Ph. (0562)
2572432 Mobile 9837327069 C-4022(U)

प्रस्ताव भरी वाक्स में
कैक जागरूक लेखक
सो-MA020763(L)

6" गोरा, स्मार्ट
5. निशिष्ट बी.टी.
निवृत्त अभियन्ता
प्रेम वधू चाहिए।
सो-MA

4.5'-8" एम.
कारो विभाग में का
फोन-0522-245
सो-MA

9000 तलाक़
गृहकार्यलक्ष, सुन
टी.सी. वरियता फोटो
न न न न. JLMK17
सो-MA0

ग्रेजुएट स्वयं
परिवारिक वधू
आफोसर, निजी
र समर्पक-मि. प्र
खनक। सो-MA0

गुर्द स्नातक, आई.
गुर्दा सेवानिवृत्त आ
इकलौता पुत्र हेतु
वधू चाहिए। सो
5913916 सो-MA0

वर्ष/5'-10"/12
ANC कार्यरत हेतु
शोध विवाह BH
स न. JLMK
सो-MA020

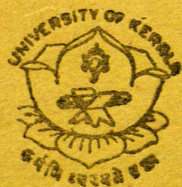
एम.ए., टीसी
व हेतु सुयोग्य
निजी लेखनक
वर्ष/5'-10"/12
सो-MA020

एम.ए., टीसी
व हेतु सुयोग्य
निजी लेखनक
वर्ष/5'-10"/12
सो-MA020

एम.ए., टीसी
व हेतु सुयोग्य
निजी लेखनक
वर्ष/5'-10"/12
सो-MA020

एम.ए., टीसी
व हेतु सुयोग्य
निजी लेखनक
वर्ष/5'-10"/12
सो-MA020

बहुवृत्तसंक्षेपभारतम्

प्रसाधकः

एस्. मुरलीधरन् नायर्

1467

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

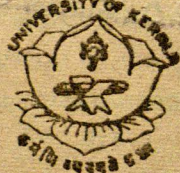
BAHUVRTTASAMKSEPA BHARATAM

BAHUVRTTASAMKSEPABHARATAM

Editor

S. Muralidharan Nayar

**Oriental Research Institute and
Manuscripts Library
University of Kerala, Trivandrum.**

1467

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

Trivandrum Sanskrit Series No. 253

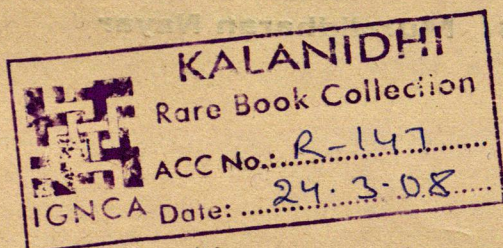
General Editor

Dr. T. Bhaskaran

Bahuvr̥ttasamkṣepabhāṛata

Edited by

S. Muralidharan Nayar

SANS

294.5923

BAH

DATA ENTERED
Date: 25/06/08

Published by Dr. T. Bhaskaran, Director, Oriental Research Institute and Manuscripts Library, for the University of Kerala. First Published in 1983 A-D./ 1158 M. E. Rights Reserved. Price Rs. 10. Printed at Kumar Printers, Thampanoor, Trivandrum.

Introduction

The story of the 'Mahābhārata' has been a perennial source of interest to generations of scholars as well as laymen. The scholars have been convinced of the necessity of propagating the stories, since they found that the essence of Indian culture is embedded in them. But the variety and the multiplicity of the stories stood in the way of propagation. To surmount this difficulty digests and summaries of the main story chopping off the incidental and irrelevant sub-stories were prepared in Sanskrit, not to speak of the many regional languages of India. The Bahuvṛttasamkṣepabhārata is a fine product of such an attempt at giving the gist of the Bhārata.

As the title itself indicates the work is a summary of the main story of the Mahābhārata in different metres. Altogether there are 229 stanzas in it. Even though there are similar works like Mahābhāratasamgraha and Mahābhāratasamkṣepa this work has its own peculiar features. Simplicity and lucidity are the characteristic marks of the narrative technique of the poet. One can have an easy grasp of the main story of the Mahābhārata even by a casual reading of the poem. The poet has been able to reflect the charm and beauty of the original epic to some extent. To avoid monotony in the narration of the story the poet has resorted to the use of rhythmic variety by employing different metres. Almost all the popular metres current in Sanskrit have been used by the author. In fact it is a veritable mine of Sanskrit metres.

Even though it is not written with the purpose of illustrating Sanskrit metres it serves this purpose also.

The work at the outset traces the lineage of the Pāṇḍavas. They hail from the dynasty of the Moon. The Moon was the son of Brahma and Budha was the son of Moon. His son was Purūravas. From Purūravas Āyus was born and he begot Nahuṣa. Nahuṣa was the progenitor of Yayāti, the Pāṇḍavas being the descendants of Yayāti. In between Yayāti and Pāṇḍu there were many famous kings like Hasti, Duṣyanta, Bharata, Ajāmila, Pratipa and Śantanu. While tracing the line of the great kings of the Lunar race the poet has narrated the story in a succinct manner.

Four stanzas in the concluding portion of the work are devoted to the description of the journey of the Pāṇḍavas and Draupadi towards their heavenly abode. The poet has briefly narrated how all of them except Yudhiṣṭhira collapsed on the way.

In the last stanza the author has alluded to the purpose with which he has composed the work. The reading of the Mahābhārata may lead one to salvation. But it being so voluminous it is impossible to go through it from the beginning to the end. To make the reading easy this summary has been prepared. Those who are desirous of getting salvation may read it, discuss it and spread it among the devotees.

We know next to nothing about the author of this work. There is no clue about him either in the work or in the manuscript. The first stanza of the work which runs as follows is an invocation of the Goddess Durga:

"Kālapayodharalalitām

Komalatarakalabhamilitakarnayugām

Kairavapuravaraniḷayām

Bhairavadayitāmupāśmahe varadām"

Here Durga is described as having her abode in Kairavapuravara. This seems to be the Sanskritised form of the Malayalam word 'Āmballūr.' This is a village in the Ernakulam District of Kerala State. The Devi temple of Āmballūr was very famous in olden days. It is still there in Āmballūr. An old Nambūtiri Illam, 'Eḷayaḷattu Mana,' is in the vicinity of the temple. It is known that Āmballūr Nārāyaṇan Bhaṭṭatiri was a member of that mana. He was the author of Uṣāpariṇayam Campū and was closely associated with Vidwan Kilimanoor Rāja Rāja Varma Koil Tampurān. (Ulloor S. Parameswara Iyer, Kerala Sāhitya Caritram-Pt.IV. P.P.49-50; Vadakkumkur Rāja Rāja Varma: Keraliya Samskṛta Sāhitya Caritram Pt. IV pp. 304-305). Even though Uṣāpariṇayam Campū is not a work of high qualities there is no doubt about the scholarship in Sanskrit of Nārāyaṇa Bhaṭṭatiri. There is a probability of Nārāyaṇa Bhaṭṭatiri being the author of the Bahuvṛttasamikṣepabhāṛata. This is a guess based on the first stanza, and in the absence of further evidence and the non-attribution of the work to anybody else, it may be presumed that Bhaṭṭatiri is the author of this work.

This is the 253rd publication of the Trivandrum Sanskrit Series, and is based on a single Manuscript, No. 5819, of this Library. The Manuscript was originally supplied by Shri. Govinda Piṣarody of Kailāsapuram in the year 1940. It contains three more works, written in Malayalam script. The Manuscript is of the size of 21 CM X 4

CM. There are 34 folios written on both sides, each side having eight lines and thirty-three letters per line. The number of granthas is estimated to be about 525. The work is included in the Alphabetical Index of the Sanskrit Manuscripts as Mahābhārata samkṣepam. But the colophon of the work reads "Bahuvṛttasamkṣepabhāratam samāptam."

The press copy of the work was prepared by Shri V. G. Nambudiri, former Senior Research Officer of the Department. But the final touches were given by me. I have received considerable help from K. Visweswari Amma (Research Officer).

I am thankful to Dr. T. Bhaskaran for his valuable help and guidance in the various stages of the preparation [of this edition]

Kariavattom
11-3-1983.

S. Muralidharan Nayar
Senior Research Officer

बहुवृत्तसंक्षेपभारतम् ।

काळपयोधरलळितां कोमलतरकलभमिलितकर्णयुगाम् ।

कौरवपुरवरनिलयां भैरवदयितामुपास्महे वरदाम् ॥१॥

आसीत्सोम इह श्रुतौ च महितः पुत्रो विधेर्मानसो

वामं कामदमक्षि कैटभभिदृशम्भोर्जटाभूषणम् ।

तारेयस्तु सुतो बुधोऽस्य समभूदगूर्यो ग्रहाणां गणे

तत्भूनुः स पुरुरवा नरवरस्सोमान्ववायादिमः ॥२॥

आयुस्तस्य सुतस्ततश्च नहुषस्तस्माद्ययातिस्सुतः

पूरुर्भूरिगुणो यदन्वयभवाः खयाताःक्षितौ पौरवाः ।

हस्तीति प्रथितस्त्वमत्यंतटिनीतीरे स्वनाम्नादृतं

चक्रे शक्रपुरोपमं पुरवरं पद्मालयायाः पदम् ॥३॥

दुष्पन्तसूनुर्भरतस्ततोऽभूत्तत्सन्ततिश्चाजनि भारतीति ।

जातोऽजमीढश्च कुरुः कुलेऽस्मिन् येनाजमीढाः कुरवश्च रुढाः ॥४॥

प्रतोप इति विख्यातः प्रदीप इव तत्कुले ।

नन्दनस्त्वभवत्तस्य शन्तनुर्नाम भूमिपः ॥५॥

स पालयन् भूवलयं नृपालः
कञ्चिदाखेटरसाददध्याम् ।

चिरं चरन् सानुचरः श्रमार्तः
सुरापगातीरमगात् पिपासुः ॥६॥

मूर्तामात्तानुरागस्तदनु निजपुरीमन्वयादीन्यपृच्छ-
न्नीत्वा त्रिलोतसं तां चिरमिव रमयन्नेष चित्तानुवर्ती ।
क्षिप्त्वा सप्त स्वपुत्रान् पयसि पुनरिमामण्डमं पेष्टुकामां
दृष्ट्वा रुष्टश्च दुष्टे किमिदमिति वदन् प्रत्यवादि द्युनद्या ॥७॥

गङ्गाहं गाहनीया सुरमुनिमनुजैरुष्टवासिष्ठरोष-
प्लुष्टास्त्वेते हि जाता नरवर वसवस्त्वष्टमस्तेषु चैषः ।
दिव्यान्नव्यूढदेहं विधिवदधिगताशेषशस्त्रास्रशास्त्रं
प्राप्ते दास्यामि काले कुशलिनममुमित्यभ्रवापी प्रयाता ॥८॥

तया भूयः समानीते प्रीतो देवव्रते सुते ।
भारमारोपयन् भूमे रेमेऽसौ मृगयाग्रहात् ॥९॥

आध्याय सत्सौरभमुत्सुकोऽस्य
मार्गानुसार्येव हि सूर्यपुट्याः ।
तीरे विलोक्याकुलधीर्बभूव
धीरोऽप्यसौ धीवरराजकन्याम् ॥१०॥

दाशोक्त्या राज्यशुल्कां किल परिकलयन्नाकुलस्तां निवृत्तो
गाङ्गेयेनास्तसङ्गेन च कृतशपथेनाहतां द्रागृहीत्वा ।
विस्मेरैर्भीष्म भीष्मेत्यमरमुनिगणैरचितं स्वेच्छमृत्युं
पुत्रं प्रीत्यानुगृह्णन्नरमत नृपतिः सत्यवत्या स्मरार्तः ॥११॥

चित्राङ्गदञ्चापि विचित्रवीर्यं लब्ध्वा सुतो कालवशे महीशे ।

ज्येष्ठं तयोः सत्त्ववतां बरिष्ठो राष्ट्रे प्रहृष्टोऽभिषिषेच भीमः ॥१२॥

गन्धर्वेण हते द्युसिन्धुतनयश्चित्राङ्गदे भ्रातरं

तस्यैवाधिपतिं विधाय धरणेः काशीशकन्या हरन् ।

आबाल्यादपि साल्वसक्तहृदयामम्बां विसृज्याम्बिकां

प्रीत्या तत्र विचित्रवीर्यमहिषीं चक्रे तथाम्बालिकाम् ॥१३॥

कामी वामेक्षणे ते चिरमिव रमयन्नप्यनुत्पन्नतन्तु-

स्सन्तप्तो राजयक्षमक्षपिततनुरगान्नाकलोकं नरेन्द्रः ।

भीष्मो नष्टं स्ववंशं द्विजपरिचरणादेधयिष्यन्महिष्योः

भ्रातुः पुत्राप्तियुक्तिं निभृतमकथयन्मातरं वीतरागः ॥१४॥

आवेद्य सा स्वजननाद्यखिलं मतेऽस्य

सस्मार च स्वतनयस्य मुनेस्तमागात् ।

पादानतं च तमियं निजगाद तुष्टा

नष्टं कुरोः कुलमिदं पुनरुद्धरेति ॥१५॥

तद्वाक्याद्विकृताकृतिनिशि मुनिः सम्भावयन्नम्बिकां

भीतामीलितलोचनामथ विशन्नम्बालिकामन्दिरम् ।

तां चोद्वेगतदात्वपाण्डुरतनुं प्रीत्यानुगृह्यावद-

न्मातर्मतृविकारतो विकृतिमत्पुत्रद्वयं स्यादिति ॥१६॥

यातो मातृगिराम्बिकानिलयनं भूयोऽपि तत्प्रेष्यया

तुष्यन्नेष भुजिष्यया क्षितितले धर्मस्य जन्मादिशत् ।

आनृप्यं भरतान्वयोन्नयनतस्तन्वन् जनन्या मतो

धन्यात्मा धृतराष्ट्रपाण्डुविदुराः पुत्राश्च तत्रोदिताः ॥१७॥

जात्यन्धत्वेऽपि हि ज्यायसि महितगुणे राज्यमासज्य भीष्मः

पाण्डुं सेनान्धमस्यादधदथ विदुरं मन्त्रिकृत्ये न्ययुङ्क्त ।

गान्धारीं धर्मवत्मां चरणसहचरीं कुन्तिभोजस्य पुत्रीं

मद्रेशस्यापि च द्रागकृत स कृतधीभ्रातृदारानुदारान् ॥१८॥

आखेटार्थमटन्नसो तटवने पाण्डुहिमाद्रेः क्वचित्

सारङ्गाङ्गमनङ्गनिघ्नमिषुणा निघ्नन् मुनिं किन्दमम् ।

शप्तस्तेन निरस्तराज्यवनिताभोगोऽपि भोजात्मजा—

माद्रीभ्यां सममद्विसीम्नि सततोन्निद्रो वितेने तपः ॥१९॥

व्यासादासादितसुतवरां सौवलीमाकलय्य

प्रोद्यद्मर्भां सुतकुतुकिना पाण्डुना संप्रणुत्वा ।

कुन्ती मन्त्रं मुनिनिगदितं भर्तुरावेद्य तस्मात्

लङ्घवानुज्ञा सुतमजनयद्धर्मराजात्मजातम् ॥२०॥

कुन्त्याः सन्तानजन्मश्रवणकुपितया स्त्राविते स्वीयगर्भे

गान्धार्या धार्यमाणे सघृतघटशतेनाथ पाराशरोक्त्या ।

काले बाला बभूवुश्शतमथ तनया दुश्शलाख्या च लोक—

ख्यातैरेतैस्तनूजैरजनि स धृतराष्ट्रोऽपि हृष्टान्तरात्मा ॥२१॥

भूयो वायोस्सुतमतिबलं प्राप कुन्ती तु भीमं

मन्त्राहूतात्तदनु पुरुहूताच्च लेभेऽर्जुनं सा ।

पुत्री मद्रेशितुरपि पृथा मन्त्रवश्याश्रितेय—

प्रीत्या प्रापन्नकुलसहदेवाह्वयावात्मजी द्वौ ॥२२॥

ते वै देवांशभूताः क्षितिभरहरणायात्तमर्त्यावतारे
 विष्णौ कृष्णावतारे मदुकुलजनिते तस्य साहाय्यधुर्याः ।
 वन्याशा धन्यशीला मुनिभिरनुपदं लालिता वृत्तचौळा
 बालाः कालोपनीतास्सपदि ववृधिरे लब्धविद्यानवद्याः ॥२३॥

सुतैरुदारैस्त्रिविधो यथा द्रुमैः
 प्रसूनधन्वेव शरैर्मनोहरैः ।
 रराज भूतैरिव पद्मसम्भवो
 महद्भिरेतैर्नृपतिः स पञ्चभिः ॥२४॥

वासन्ते समये स्मरार्दितधृतिर्विस्मृत्य पाण्डुर्मुने-
 ष्णापं मद्रजया सहैव विहरन् नाकं जगाहेऽञ्जसा ।
 अन्त्यां मन्त्रविदां मते निजपितुर्दारान्वितस्याहुतिं
 खिन्नाः पाण्डुसुता विधाय विधिवच्चक्रुश्च तोयक्रियाम्
 ॥२५॥

कान्तारादथ दन्तिनामनगरं कुन्त्या समं तापसे-
 रानीता धृतराष्ट्रभीष्मविदुरैराश्रास्य च स्वीकृताः ।
 पापिष्ठाशयधार्तराष्ट्रजनितैश्शाठ्यैर्गोरिष्ठां शुचं
 पौराद्यैरधिकादृताश्च परमां प्राप्नुमदं पाण्डवाः ॥२६॥

कृत्वा शस्त्रविधौ गुरुं बहुगुहं शारद्वतं गीतमं
 शिक्षार्थे धृतराष्ट्रपाण्डुजनुषां भीष्मो न तुष्यन् पुनः ।
 भारद्वाजमुपागतं भृगुपतेः शिष्यं सदारात्मजं
 द्रोणश्चापि सपर्यया कृपमते पर्यग्रहीद्वयं वा ॥२७॥

नानादेश्यानपि नृपसुतानेष शस्त्रास्त्रमागं

याने चानेकपरथमुखे मल्लयुद्धे च कल्यान् ।

कृत्वा पार्थे निरुपमगुणे साधिकं प्रीणितात्मा

दत्ते ह्यस्त्राण्यहितपटलीघस्मराणि स्म चास्मै ॥२८॥

पाञ्चालेन समं चिरं गुरुकुलावासं च विश्राणनं

राज्याधंस्य च तत् प्रतिश्रुतचरं तच्चावमानं पुनः ।

विश्राव्या सुहृदः प्रसह्य हरणं युद्धे च तेनार्थिताः

पार्थाद्या रुरुधुश्च पार्ष्णपुरुं सामपहेलाबलैः ॥२९॥

युध्यन् पार्थेन स पृषतभूर्गृह्यमाणोऽथ जीव-

ग्राहं द्रोणाग्रभुवि निहितो मोचितश्चास्य वाचा ।

दीनो मानी निजपूरगतौ याजयाज्यश्च लेभे

सूनुं द्रोणद्रुहमनन्ततः पार्थभोग्यां च पुत्रीम् ॥३०॥

ततः प्रभृति पुत्रवत् प्रणयभाग्गुरुभर्गिवा-

जितं विविधमर्जुनोदितधनूरहस्यं महत् ।

अनेन भुवि धन्विनामधिभुवापि राधासुतः

सुयोधनहितोऽभवत्सततवृद्धया स्पर्धया ॥३१॥

नद्यां निद्रायितं पातय पवनसूतं दन्दशूक्तेरमन्दो-

त्साहैस्मन्दंशयेनं गरलमविरलं दापयास्मै गुणैस्सवैः ।

यद्वासं द्वापरांशात्मजशकुनियुतः कौरवो नैव चक्रे

कल्यात्मा देवतुल्येष्वनवधि कृतपुण्येषु पाण्डोस्सुतेषु ॥३२॥

व्यथारम्भतया विवृद्धकलुषस्तानेष मात्रा समं
 दग्धं कल्पितवारणावतपुरावासं निदेशात् पितुः ।
 विस्रब्धेन पुरोचनेन श्वयंशेषां गृहं जातुषं
 तत्सिद्ध्यै स्म सुयोधनस्तरितधीर्जागति नवतन्दिधम् ॥३३॥

तातादेशादधिजतुगृहं संवसन्तस्सहाम्बा
 जाताशङ्का विदुरवचनेस्सावहित्याश्च पार्थाः ।
 पणमासाग्ले गृहमपि च तत्पञ्चपुत्रां निषादीं
 दग्ध्वा तच्चाप्यहितसचिवं दुःखिता निर्गतास्ते ॥३४॥

सार्धं मात्रा विवृधतटिनीं क्षत्तृभृत्याप्तनावा
 तोर्त्वा रात्रौ वनभुवि हते भीममुष्ट्या हिडिम्बे ।
 सुप्रीतायां पवनतनयादात्मजापत्या हिडिम्ब्यां
 विप्राकारा मुनिवरगिरा चावसन्नेकचक्राम् ॥३५॥

बकवधमुदितैरिह द्विजेन्द्रै-
 बंधुमतमाश्रितकृत्यभीमयुक्ताः ।
 प्रतिभवनमुपात्तयुक्तभिक्षाः
 सुखमवसन् सुकिरं पृथातनूजाः ॥३६॥

श्रुत्वा दग्धांस्तु पार्थान् द्रुपदनरपतिस्तत्प्रदेयान्तनूजां
 दित्सुर्वीराय कस्मैचन सह सचिवैरुद्यतोद्वाहघोषाः ।
 लक्षं यन्त्रान्तलक्ष्यं धनुरधिकदृढं चाथ पञ्चापि बाणा-
 नुत्पाद्यानवपतेजास्सकलनृपकुलायादिशद् दूतलोकम् ॥३७॥

सर्वेऽप्युर्वीशमुखया निशमिततदुदन्तोऽस्मिषन्मन्मथाति-

स्फूर्त्या पर्यस्तधैर्यास्त्वरितमभिययुर्द्वौपदी राजधानीम् ।

पुष्कोदेवाश्च विश्वे कुतुकतरळितास्सम्मिलन्तस्समन्ता-

दायान्तोऽग्रे च वर्णा विदधति हि पुरा भूरिशोभां
पुरीन्ताम् ॥३८॥

सुनीथबाह्वद्रथमद्रनाथप्रधानमात् । युधनैकयोधम् ।

सुयोधनाकिप्रमुखं नृपाणां बलं च पाञ्चालपुरं प्रपेदे ॥३९॥

देवोऽसौ वासुदेवो द्रुपदनुपतनूजोत्सवं मानयिष्यन्

पार्थानां कीर्तिलक्ष्मीमपि नृपसमितावेधयिष्यन्नमुद्याम् ।

सन्नतैस्पात्स्वतीषैस्सह च हलभृता तत्पुरं सत्यभामा-

युक्तो भक्तैकबन्धुस्स्वयमपि भगवानाजगामाकुलात्मा ॥४०॥

आकण्ठ्यगिन्तुकाद्विप्रात्पार्था वार्तामिमं समम् ।

सञ्जातलोत्थाः पाञ्चाल्यां सार्धं माता प्रतसिधरे ॥४१॥

मध्ये वर्त्मममर्त्यलोकतटिनीमूर्त्तीर्य रुद्ध्वा स्थितम् ।

जित्वा चित्ररथं तदीयवचसा कृत्वा च सौम्यं गुरुम् ।

हर्षतिर्गर्भतमन्दिरं द्विजवरेस्साकं गतास्संगतै-

रम्बां कुम्भकृतो निधाय भवने भेजुस्सभां भूभुजाम् ॥४२॥

लक्षं पक्षिप्रतिकृतिमयं दुर्बहश्चापि चापं

भूपानापादितनिजनिजप्राभवप्रौढिभाजः ।

देवश्चावेदितगुरुकृपासारनिप्यन्दिनेत्तम्

पार्था धात्रीविबुधसमितावीक्षमीक्षं न्यषीदन् ॥४३॥

धृष्टद्युम्नः स तु पितृगिरा साधु सम्पूज्य सर्वा-
नुर्वीदेवप्रहितबहुरूपाशिषं चारुवेषाम् ।

कृष्णां कृत्स्नाभरणमुषमारूषिताङ्गीं सुरङ्गं
नीत्वा धातोगणपरिवृतामूचिवान् वाचमेनाम् ॥४४॥

हे भूपा भारतीं मे श्रृणुत धनुर्दिदं साधु कृत्वा ततज्यं
सन्धायावन्ध्ययत्नस्सुखमिव विशिखानञ्जसा पञ्च मुञ्चन् ।

लक्षं यः क्षिप्रहस्तः क्षितिपतिरिषुभिः छेत्यते मत्स्वसा तं
कृष्णा वीरं वरीता धनुषि च विजयख्यातिरस्यास्तु मुख्या
॥४५॥

निर्णीतार्थी द्रुपदतनयस्येत्थमाकर्ण्य वाणीं
कन्यां निर्वर्ण्य च नृपतपो मन्मथेन प्रणुन्नाः ।

उत्थायोद्यत्त्वरमथ धनुर्यत्नतो व्यर्थयत्ना
लग्ना रुग्णावयवविवशा भग्नसत्त्वा निवृत्ताः ॥४६॥

चेदिमागधमद्राङ्गनाथेव्वथ वृथोऽमसु ।
पृथासुनस्समुत्तस्थौ ततो मध्याद् द्विजन्मनाम् ॥४७॥

वारितो भूसुरैः कैश्चित्प्रेषितश्च परैरसौ ।
प्राप चापान्तिकं वीरः क्षोभयन् क्षमाभृतां गणम् ॥४८॥

स निरीक्ष्य धनुस्सुदुर्ग्रहं प्रणमन् द्रोणपदं हृदा मुहुः ।
जगृहे विहितप्रदक्षिणः सगुणं चातनुत क्षणादिव ॥४९॥

संहितश्च शरपञ्चकमस्मिन् मुञ्चति च्युतमधिक्षिति लक्षम् ।
दिव्यसूननिकरावृतमूर्ति सव्यसाचिनमथावृत कृष्णा ॥५०॥

वीक्ष्य तत् क्षितिभृतोऽथ पार्षते रूक्षरोषकलुषा रणोद्यताः
तोक्ष्णपार्थशरविक्षताः क्षणेनोक्षिताश्च रुधिरैः प्रदुद्रुवुः

॥५१॥

भूसुरैस्सह कुलालकुलेशस्यालयं प्रति गतान् सहकृष्णान् ।
कृष्णमीक्ष्य तु मिथश्चरितार्थान् पार्षतो निरचिनोदथ पार्थान्

॥५२॥

कानीनोक्त्या तान्मिथः प्राक्तनेन्द्रान्
जानानोऽसाविन्द्रसेनां च कृष्णाम् ।

पाञ्चालेन्द्रो ग्राहयामास पाणिं

प्रीत्या पुत्र्याः पञ्चभिः पाण्डुपुत्रैः ॥५३॥

वृत्ते विवाहे सुखिनोऽथ पार्थान्
श्रुत्वा निवृत्तः पथि धार्तराष्ट्रः ।

समं बलैस्सौबलसूर्यजाद्यै-

न्यैरुन्ध पाञ्चालपुरं रूषान्धः ॥५४॥

पलायिते पार्षतभूपसैन्ये

बलेन विद्राव्य सुयोधनाद्यान् ।

कृष्णागमापास्तसमस्तखेदाः

कृष्णासमेता मुमुदुश्च पार्थाः ॥५५॥

पार्थानामुदयं निजात्मजपराभूतिं च शृण्वन् भृशं

खिन्नो जह्नुः सुतादिमन्त्रिसमितौ सम्मन्त्र्य चासौ नृपः ।

क्षन्नानाय्य वितीर्य चार्थमवनेः पूर्वेः स्थितं खाण्डव-

प्रस्थं तद्व्रजतेति ताननृजुधीः कृष्णन्वितानन्वशात् ॥५६॥

श्रीकृष्णानुस्मृतेन्द्रप्रहित इह वने विश्वकर्मा सुधर्मा-

रम्याभान्निर्ममे द्रागुपवननगरीं वासवप्रस्थसंज्ञाम् ।

भक्तृष्वत्न प्रविष्टेष्वधिकविभवतुष्टेषु पैतृष्वसेये-

ष्वापृच्छ्यैनान् कृपाब्धिःस्वपुरमभिययौ द्वारकां दानवारिः

॥५७॥

वीणापाणिरुपेत्य त्वान् मुनिवरस्सुन्दोपसुन्दाश्रयां

विश्राव्याथ कथां मिथः प्रणयिनां वैरं वदन् स्त्रीकृते ।

प्रत्यब्दावधि कल्पितप्रियतमाभोगान् समामन्त्य तान्

पाञ्चालीञ्च तथानुगृह्य मुदितस्सद्योऽगमद् द्यां मुनिः ॥५८॥

भुञ्जानानां मुनिसमयतस्तत्र पाञ्चालपुत्रीं

पञ्चानाञ्चाप्यखिलधरणीरक्षणे दीक्षितानाम् ।

चोरैर्दूरादपहतपशोः कस्यचित् क्षमासुरस्य

त्राणं पार्थस्य तु समभवत्तीर्थयात्रानिमित्तम् ॥५९॥

प्रादक्षिण्यविधौ क्षितेर्गुरुगिरा प्रस्थाय गौरीगुरोः

प्रस्थेऽमर्त्युधुनीजले नियमवान् मज्जन्तुलूप्याहतः ।

सङ्गत्याङ्गजसङ्गरेण सुखयन्त्रेनामनङ्गापितां

कृत्वा चायमिरावता सुतवर्तैः प्रीत्या प्रतस्थे पुनः ॥६०॥

पृथ्वीदेवैस्सह कतिपयैरौत्तराहाणि तीर्था-

न्यासेव्वासी व्यवसितमतिः प्राच्यवाच्यौ च गच्छन् ।

षाण्ड्यक्षोण्या नृपदुहितरं प्राप्य चित्राङ्गदाख्यां

तस्यां पुत्रं पुनरजनयद् बभ्रुवाहाभिधानम् ॥६१॥

प्रस्थाय भूयोऽप्यपराब्धिपारं

तीर्थानि पुण्यानि निषेव्यमाणः ।

क्रमात्समाक्रम्य च तत् प्रभासं

गदात्सुभद्रामश्रुणोत्सुभद्राम् ॥६२॥

सस्मारैष स्मरपरवशस्तत्र कृष्णस्य सख्युः

भिक्षुच्छद्मा तदनुमतितो द्वारकाशमवासी ।

नित्ये कालं कमपि कपटैर्भद्रया दत्तभिक्षो

वीक्षं वीक्षं विधुरितधृतिर्माधुरीं कातराक्षयाः ॥६३॥

स्वोपायवर्तितमहोत्सवकौतुकेन

द्वीपान्तरं प्रति गतेषु यदूद्वहेषु ।

उद्वाहयन् हरिसुतेन हरिः स्वसारं

प्रत्येयिवानविदितस्सुहृदाञ्च मध्यम् ॥६४॥

मुग्धां तां कतिचिद्दिनानि रमयन् प्रस्थाय पार्थस्ततः

शुद्धान्तादधिरूढसज्जितरथस्सज्यं दधानो धनुः ।

प्रेयस्या नियमितवर्येधुर्यतुरगस्तन्वद्भुतान् सात्वतान्

साहस्रैर्विनिवर्त्य पतिनिवहैर्वैभादनात्स्वां पुरीम् ॥६५॥

निशमिततदुदन्तानन्धकौघान् क्रुधान्

मुसलिनमपि देवः सान्त्वयित्वा समं तैः ।

पुरवरमुपयातो वासवप्रस्थसंज्ञं

विविधहरणवितैः प्रीणयामास पार्थान् ॥६६॥

यदुकुलमखिलं विमृज्य भूयो

मुदितमतिः सममर्जुनेन कृष्णः ।

अरमत नगरे ससत्यभाम-

श्चिरमिह पाण्डुसुतप्रियैकतानः ॥६७॥

सौभद्रो विजयात्मजस्समजनि प्राग्द्रोपदेयास्ततः

पञ्चानां पृथाभुवां समभवन् पुत्राः प्रशस्ता गुणैः ।

स्वेषु स्वेषु सुयोधनप्रभृतयो दारेष्वथो भानुम-

त्याज्ञेष्वात्मगुणोचितांश्च तनयांश्चापुर्मुदं चाधिकाम् ॥६८॥

विश्वलो विदितं जयद्रथं

दुश्शालभत सैन्धवं ध्रुवम् ।

अचछलं कुरुतेः स सौहृदं

तच्च लाभमनुभूयिवान् नृपः ॥६९॥

काले कदाचन कठोरखरांशुताप-

व्यालीढभूलुठितपेलवसत्त्वजाले ।

नारीजनेन मिळितेन मुरारिपाथौ

तीरं कळिन्ददुहितुस्सहितावयाताम् ॥७०॥

काळिन्ध्यास्सलिलान्तरे तटवनोपान्ते च कान्तासखी
क्रीडन्तौ भृशमेत्य केशवगुडाकेशो कृशानुःस्वयम् ।

विभ्रद्विप्रवपुः प्रसन्नवदनस्तौ तोषयन्नाशिषा
भोज्यं प्राज्यमयाचतात्मरुचितं दातुं वदान्यौ तदा ॥७१॥

ज्ञात्वाग्निं स्वयमर्थिनं द्विजममुं सद्यो दिधक्षुं वनं
रक्ष्यं तक्षकसख्यतः खलु सहस्राक्षस्य तत् खाण्डवम् ।

कृष्णस्यानुमते प्रतिश्रुततदीयार्थस्य पार्थस्ततः
वव्रे दिव्यरणोचितं परिकरं लेभेऽखिलं चानिलात् ॥७२॥

तूष्णीं बाणाभिपूणै धनुरधिकदृढं गाण्डिवं पाण्डुराभा-
नश्वान् रथ्यान् कपीन्द्रध्वजमपि च रथं प्राप्य हृष्टोऽथ
जिष्णुः ।

कृष्णे सारथ्यनिष्णे भगवति धृतगोधाङ्गुलितो रथाग्ये
तस्थौ जैत्रे धनुर्ज्याजनि तघनरवत्रासितारण्यसत्त्वः ॥७३॥

लब्ध्वा मैत्रौमधिकमुदितः कृष्णयोः कृष्णवर्त्मा
तावदावं बहुखलकुलावासमारब्ध दग्धुम् ।
कुद्वशशक्रस च जलमुचसतक्षकक्षेमकाङ्क्षी
द्रागादिक्षद्बलमपि निजं कृष्णपाथौ हरुत्सुः ॥७४॥

घनाघनवितानिते वियति घोरधाराहति क्षणा-
बहतवैभवे हुतवहे जवादार्जुनः ।

निरन्तरविसृत्वैश्वरशतैर्विहामस्थितै-
रुपर्युपरि काननं व्यधित वेश्म विस्मापकम् ॥७५॥

निगीर्य तनयं निजं दवभियोत्थितां पत्निना

ततश्च विजयः क्षणाद्वियति तक्षकस्य प्रियाम् ।

स मृत्युमुखतश्च्युतः भणभृदश्वसेनो भिया

श्रितश्च सविनुः सुतं शरधिमस्य चाशिश्चयत् ॥७६॥

मेवान् मोघान् सुशोघानपि च मघवा वीक्षमाणः सहस्रे-

णाक्षणां रूक्षारुणानामरुणदधिरणं कृष्णपार्थौ महास्त्रैः ।

ताभ्याश्चाभ्याहतास्त्वस्त्रिदशपरिवृढो गाढविद्धश्च नाकं

वेगेनागाद्विजानन् प्रियसखरहितं खाण्डवं पूर्णमोदः ॥७७॥

मुक्त्वा शार्ङ्गकपत्त्रिणस्स चतुरान् ब्रह्मर्षिपुत्रान् कृत-

स्तोत्रान् पार्थंगिरा मयश्च निखिलं ददध्वाश्रयाशो वनम् ।

दत्ताश्रीः परिपूज्य निर्जितसुरानीको पुराणौ मुनी

प्रीत्यापृच्छ्य च विश्वविश्रुतयशोभाजौ तिरोऽभूद्दृशोः ॥७८॥

हरो पुरीं स्वं प्रति सम्प्रयाते सुरारिशिल्पी विजयप्रियैषी ।

सभां नृपायाकृतभूरिरत्नैरनल्पशिल्पापितदिक्प्रमोहाम्

॥७९॥

अधिवसति सभां तां धर्मजे रम्यकीर्तौ

सुरमुनिरभियातो नारदो मोदशाली ।

रहसि पितृनिदेशं राजसूयं विधेयं

विधिवदिति च विश्वाव्याश्रयीदिव्यलोकम् ॥८०॥

दैत्यारिस्तावदासाद्य पार्थान्

पाण्डोश्शृण्वन् नारदोक्तं च वाक्यम् ।

मत्वा शक्तं मागधं तद्विघाते

भीमेनामुं घातयिष्यन् प्रतस्थे ॥८१॥

दत्तानुजः स राज्ञा पवनजविजयानुद्भुतः प्राप्य सञ्चो

गेहं बार्हद्रथस्य द्विजवरवपुषा व्यज्यमानार्थिमुद्रः ।

पृष्ठाभीष्टः प्रहृष्टेन च सदसि जरासूनुना बाहुयुद्धे-

नार्थी ब्रह्मण्यमुख्याय च नरपतये तत्त्वमाख्यद्यथास्वम् ॥८२॥

ज्ञात्वा तथ्येन कृष्णं विजयमपि विहाध्वाय प्रवृत्तं

वायोः पुत्रेण पृथ्वीपतिमतुलबलं घातयन्नीतिशाली ।

कृत्वा तस्यैव पुत्रं मगधपतिमनेनावशान्मोचयित्वा

पृथ्वीशानत्र बद्धान् प्रणतहितरतः प्राप्तवान् पार्थिवेद्रम्

॥८३॥

पुनरागमनायैव स्वपुराभिमूखे हरौ

अनुजांश्चतुरो राजा विजयाय दिशामशात् ॥८४॥

प्राचीं प्रभञ्जनसुतस्सधनञ्जयस्तु

जित्त्वोत्तरामपि दिशं नकुलः प्रतीचीम् ।

तीक्ष्णोऽहितेषु सहजोऽस्य च दक्षिणाशां

यक्षाधिपेऽध्वुपधनेः स्वपुत्रीमवापुः ॥८५॥

प्राप प्राभृतयन् धनानि विविधान्यानन्दयन् पाण्डवान्
 गोविन्दो यदुवृन्दसैन्यपटलीतन्वीगणैरन्वितः ।
 अन्येऽप्यर्णवमेबलाधिरतयो धर्मात्मजन्माज्ञया
 यज्ञं मानयितुं तमापुरुषदामादाय मोदान्नृपाः ॥ ८७ ॥

सम्भारेषु सुमम्भृतेषु सकलेष्वह्नाय पाण्डोस्सुतः
 पुण्येऽहन्युदितेऽनुमान्य तु गुरुन् भीष्माम्बिकेयादिकान् ।
 आर्त्विज्ये विश्वदृतेद्विजवरैर्द्वैपायनाद्यैस्समं
 कृष्णे जाग्रति रक्षणाय नृवरो यज्ञाय सज्जोऽभवत् ॥ ८८ ॥

ततन्मन्त्रार्थतत्त्वप्रणिहितहृदयेनैव निर्वर्त्यमान-
 श्चातुर्होत्रेण पात्रापितविविधधनक्षिप्तयक्षेशलक्ष्मीः ।
 पृथ्वीशैर्भक्तिमद्भिस्त्वविरतचित्ततद्भृत्यकृत्योऽस्तविघ्नो
 यज्ञो राज्ञश्च ऋषे नतकुशलकृता चक्रिणा वलुप्तरक्षः ॥ ८९ ॥

शास्त्रौघाध्ययनैस्तदर्थकथनैश्शस्त्रास्त्रयोग्याग्रहै-
 र्दीप्यदिव्यसभाविलोकनरसैर्नानाकलाशीलनैः ।
 वादैरादिमहीभृतामथ कथायोगैश्च योगादिभि-
 निन्युस्तत्र दिनान्यनन्यमनसो लोका मखेऽस्मिन् सुखम् ॥ ९० ॥

तत्राभिषेचनीयस्य सुत्याहे भीष्मशासनात् ।
 अर्घ्यपूजां नृपश्चक्रे चक्रपाणौ यथाक्रमम् ॥ ९१ ॥

अथ तदसहमानो दामघोषिः सरोषा-
 दिषुभिरिव वचोभिः कृष्णभीष्मावतक्षत् ।

नृपतिमवरजांश्चाप्यस्य भूयोऽभिनिन्दन्
मखविहतिकृते च प्रोच्यचालासनात्स्वात् ॥९२॥

उद्यते यज्ञविघ्नाय सज्यचापे नृपाधमे ।
चक्रेण तीक्ष्णधारेण चिच्छेदास्य शिरो हरिः ॥९३॥

चेदीशे दीनबन्धो भगवति मिलिते तेजसा राजसूयं
भूयो राजा यथाविध्यवभृथसुभगं साधुनिर्वर्ण्य सर्वम् ।
प्रीतो विप्रादिवर्णानपि बहुविभवैः प्रीणयन्नचितात्मा
देवे स्वावासयातंऽप्यरमत नगरे सानुजो धर्मराजः ॥९४॥

आपूर्वापरसागरश्च धरणीमामेरुलङ्कपुरं
भीमाद्यैर्विजितां क्रतौ च विविधां सम्पादितां सम्पदम् ।
स्वे जाळ्ये च सभावलोकनभवे हास्यश्च सञ्चिन्तयन्
पाञ्चाव्या हृदि शल्यमाधिमधिकं भेजेऽथ दुर्योधनः ॥९५॥

राधेयेन स सोमलेन च समं सम्मन्द्य कुन्तीभुतं
तावत्सावरजं सदारमुपहूयात्तावहित्योऽर्हयन् ।
भूते चाथ कथानुषङ्गजनिते भूषारथाश्चद्विपं
राज्यं प्राज्यतरं पुरश्च सहजां जिग्ये छलेनाखिलम् ॥९६॥

प्राज्ञं राज्ञापि चात्मनेव पणिते पाञ्चानपुत्रीं जितां
पश्चात्तेतुमिहेच्छतः कुरुपतेर्दुःशासनश्शसनात् ।

आकृष्यैव कचेष्वजस्ररुदितां कृष्णेति कृष्णां बला-
न्नानं कर्तुमशक्नुवन् नृपसभे श्रान्तोऽपतद्भूतले ॥९७॥

भीमसेनस्तदालोक्य क्षमाभाजि क्षमाभुजि
दुःशासनास्त्रपानाय प्रत्यश्रीषीदृषा ज्वलन् ॥९८॥

अन्यैः कर्णमुखार्दनेऽर्जुनमुखैश्चाप्याश्रुते रोषितैः
पार्षत्या च सुयोधनोरुनिधने शप्तेऽनुत्पत्तात्मना
अन्धेनानुमता नृपेण पणितं लब्ध्वाखिलं प्रस्थिता-
श्चाहूता हि पुनदुरोदरविधौ वै हन्त कुन्तीसुताः ॥९९॥

द्युते ये तु जिता वमन्तु विपिने ते द्वादशाब्दान् परे-
रज्ञाताश्च तथैकमत्र यदि चेज्ज्ञाताः क्रमोऽयं पुनः ।
इत्थं क्लुप्तपणा जिताश्च कितवैस्सद्यस्सद्रारायुधा
मात्रा क्षतगृहस्थया त्वनुमतास्ते हस्तिनात्प्रस्थिताः ॥१००॥

विप्रानप्यनुयायिनो यतिवरानाराध्य सूरापिते
पात्रे तद्भुवभक्तभुक्तिसुभृतान् सम्प्रीणयन्तोऽन्वहम् ।
कृम्मीरोन्मथनान्मरुत्सुकृतालम्बा वनं काम्यकं
सम्प्राप्य न्यवसंश्च वल्कवसना वन्याशिनः पाण्डवाः ॥१०१॥

आश्वास्य तानुपगतो वनसीम्नि शोरिः
सौभद्रमात्मभगिनीमपि सौभमाथी ।

पञ्चापि तान् द्रुपदजातनयान् स धृष्ट-
द्युम्नोऽपि खिन्नहृदयःस्वपुरीं निनाय ॥१०२॥

वार्षत्याः परुषगिरा पृषदश्च भुवश्च रुषितवाक्येन
खिन्दानं धर्मसुतं गन्धवती नन्दनो मुनीन्द्रोऽगात् ॥१०३॥

अस्रे पाशुपते लब्धे युद्धे स्याद्विजयस्तव ।
इत्यादिश्य गते व्यासे तन्नासौ पार्थमन्वशात् ॥१०४॥

आज्ञां राज्ञे दधानो धनुरपि च दिशामुत्तरां प्रस्थितोऽसौ
शैलं कैलासमेत्य स्थिरमतिरतनोत्साधुशल्यां तपस्याम् ।
वेषं नैषादमादाय च तमुपगतो युध्यतःपोत्रिहेतो-
स्तत्त्वोत्कर्षेऽस्य हृष्यन् पशुपतिरदिशद्विष्वजैत्रं निजास्त्रम्
॥१०५॥

दत्तेष्वस्त्रेष्वपि दिग्धिपैस्स्वेषु शक्रेण तोषा-
न्नीतो नाकं मुखमवसदत्राखिलास्त्रेष्वधीती ।
पार्थास्त्वन्ये विजयविरहात्खिन्नचित्ता वनान्ते
कालं निन्युःश्रुतनलकथा बार्हदश्वैर्वचाभिः ॥१०६॥

प्राप्तेनात्र त्रिदशमुनिना लोमशेनोर्वशीणा-
पाद्यैर्हृद्यै रहसि कथिते पार्थवृत्ते समाप्ते ।
तीर्थेनार्थी सुरमुनिगिरा धर्मजो धौम्यमुख्यै-
र्भीमाद्यैश्चाप्यचलदखिलक्ष्मातलालोकनोत्तः ॥१०७॥

भक्त्या तीर्थान्यनुपदमथो सेव्यमानाः क्रमात्ते
पृथ्वीचक्रं कथमपि समाक्रम्य याताः प्रभासम् ।

कृष्णां वृष्णीनपि बलमुखान् वीक्ष्य तत्र प्रबाणाः
याता भूयो बत वदरिकाख्याश्रमञ्चाध्यवात्सुः ॥१९८॥

आनीते पवनेन दिव्यकुसुमे कस्मिंश्चिदत्युत्सुकां
कृष्णां प्रीणयितुं कदापि विजने भीमोऽनया याचितः ।
मानी घोरगदाधरो गिरिवरं गन्धानुसारी जवा-
दारूढः पथि गन्धमादनतटे व्यालोकतैकं कपिम् ॥१९९॥

वायोस्सूनुस्स जानन् निजसहजममुं मानमस्यापनेष्यन्
पन्थानं तत्र रुन्धन् जरठकपिवपुर्भीमनिर्भर्त्यमानः ।
पुच्छाग्रोत्क्षेप्यत्नक्षपितभुजमदायाभिधायार्थतस्त्वं
भर्तुर्वृत्तं रघूणामपि समकथयद्भक्तिभाराद्रं चेताः ॥१९९॥

अम्भोधिलङ्घि पृथुलं घनघोरनादं
सम्प्रेरितस्सहभुवा स्ववपुःप्रकाश्य ।
तं भीतवत्पदनतं परिरम्भणेन
सम्भाव्य सौम्यवपुरेष गिरं बभावे ॥१९९॥

आतः प्रीतोऽस्मि भक्ते त्वयि चिरमवतादाहवे राघवस्त्वां
सत्यं कर्तास्मि साह्यं मृधभुवि भवतां पार्थकेतुस्थितोऽहम् ।
पन्था हन्तैष सौगन्धिकमहितसरस्संश्रितो गच्छ वीर
स्वेच्छं माभूत्स्वभङ्गः क्वचिदिह हि तवेत्यृक्षवर्यस्तिरोऽभूत्
॥१९९॥

हनुमति तिरोहिते तदुदितेन यातः पथा
सहोवरमुपागमत्सुबभिनन्दसौगन्धिकम् ।

विरोधिषु पलायितेष्वनुचरेषु वित्तेषितु-

र्भृहोतकुसुमस्ततो निववृते च भीमः कृतो ॥११३॥

चिन्तानन्तरहिण्डतेन सहसा नीतान् हिडिम्बीभुवा

स्कन्धोढां द्रुपदात्मजां च सहजानालोक्य जातकलमान् ।

स्वोदन्तैर्बुद्धितान् विधाय निखिलान् पुष्पापर्णैश्च प्रियां

दिव्येषु व्यहरत्सदारसहजो देशेषु भीमोऽप्यभीः ॥११४॥

कदापि भीमो मृगयापरश्चरन् सदारसोदर्यहरं जटासुरम् ।

निवर्तमानोऽर्धपथे विलोकयन् जवादमृत्नात्तमरत्निताडनैः ॥११५॥

भीमसाहसविशेषरोषिते तोषिते च धनदे नृपेण ते ।

श्वेतपर्वतगतास्समागतं श्वेतवाहनमलोक्यन्दिवः ॥११६॥

वर्षाणि पञ्च स वसन् दिवि नर्तनाद्यै-

र्हर्षावहश्चलदृशामखिलास्त्रवेदी ।

हन्ता निवातकवचादिमहासुराणां

सन्तोषयन् सुरपतिं पुनराप भूपम् ॥११७॥

तं भ्रातरोऽथ कथितब्रिदिवोत्थवृत्तं

सम्भाव्य सम्भृतमुदं सह धौम्यमुख्यैः ।

सम्प्रीतपार्षतसुतासहिताः क्रमेण

सम्प्राप्य काम्यकमिह न्यवसन् नृपालाः ॥११८॥

कदापि मृगयारसाद्वनं गते स्वयं मारुतौ
महाजगरगोचरे श्रुततदार्तनादो नृपः ।

उपेत्य निपुणोक्तिभिर्नहुषपूर्वदर्वीकरा-

दमोचयदमुन्ततः कलशयोनिशापाच्च्युतम् ॥११९॥

निशम्य कामयकावासान् सुधियस्तान् सुयोधनः ।

घोषयात्रामिषेणागान्निजैश्वर्यं प्रदर्शयन् ॥१२०॥

कर्णगान्धारकैस्सैन्यैस्तन्वीभिश्च समन्वितम् ।

वृत्रारिवाचा गन्धर्वश्चित्तसेनो रुरोध तम् ॥१२१॥

गान्धारीसुतगन्धर्वसैन्ययोः क्लृप्तजन्ययोः ।

पराद्रवद्भ्यात्कर्णो रणात्यक्त्वा कुरुद्वहम् ॥१२२॥

राधेये धावमाने सभयमपसृते सौबले तद्वले चा-

प्यारोप्याबद्धपश्चात्कृतभुजयुगलं स्वे रथे कौरवन्तम् ।

गच्छद्गन्धर्वराजं विजयिभिरनुगैस्साधु गीतापदानं

चत्वारस्तज्यचापास्त्वरितमभिययुः पार्थिवोक्त्यैव पार्थाः

॥१२३॥

पार्थास्त्रैर्गाढविद्धो निहतबहुभटश्चित्तसेनो निवृत्तो

निर्वद्धो बद्धमौनं धरणिपतिपुरः स्थापयन् प्रस्थितः स्वः ।

दत्तानुजोऽथ राज्ञा दिविचरकरतो मोचितोऽयं प्रयातो

लज्जावेशज्जिहामुः कुरुनृपतिरसून् वारितोऽभूत्स्वमितैः

॥१२४॥

पार्थैवात्तशरासनेषु मृगयालोलेषु सात्वालयं

यास्यन्नाश्रमसीम्नि वीक्ष्य दयितां तेषां निनीषुर्गृहान् ।

आकृप्यार्यहलं कचेषु चलितो दूरागतैराणु तै-

र्भल्लैर्लूनशिरोरुहश्च विकृताकारः कृतस्सैन्धवः ॥१२५॥

स जिघांतुर्हरिसखान् हरमाराध्य लब्धवान् ।

वरमेकाहविजयमन्येषां विजयादृते ॥१२६॥

मार्कण्डेयमखण्डितोप्रतपसं पाण्डोस्सुतास्स्वाश्रमं

व्यासाद्यैस्सममागतं मुनिवरैरासाद्य भक्त्यार्चयन् ।

एतान्दीनधियोऽनुनीय च मुनिर्दुःखी तु दुःखाधिकान्

पश्येदित्युपदिश्य रामचरितं निश्शेषमश्रावयत् ॥१२७॥

स्वप्ने विप्रवपुः कदापि दिनकृत्कणं समेत्यात्मनः

कुन्त्यां जातममुं तथा बलभिदश्चैतत्तनुत्तायिताम् ।

तस्यादेयतया जयञ्च कथयन् दानोत्सुकेनाश्रवे

तस्मिन् प्राप स शक्रशक्तिवरणायादिश्य चादृश्यताम् ॥१२८॥

काले क्वापि बलाविरक्ततनयं तं प्राप्य विप्राकृतिः

कर्म वर्म च कुण्डलं सहजमप्यायाचतादितया ।

जानन्नेनमन्यहार्यलपितं वृत्तद्विषं शक्तिमस्या-

दायैकनिषूदिनीमभिमतञ्चापूरयद्भूरिदः ॥१२९॥

धर्मो निर्मलचेतसं मृगवपुः प्लवं परीचिक्षिषु-

विप्रस्याश्रमशाखिलग्नमरणि हृत्वा जगाहे वनम् ।

पार्थाश्रुतशरासनाः क्षितिसुरक्षैर्मैकदीक्षाश्रिरा-

दन्विष्यैनमदृश्यमृश्यमधिकश्रान्ताः श्रिताश्शखिनम् ॥१३०॥

ग्रीष्मोष्मग्लपितास्तथा च तृषिता वृक्षाग्रतो लक्षितं
दूरादेत्य सरो निराकृतनभोवाचो निणीताम्भसः ।

चत्वारः क्रमशो मृता निपतितास्ते भ्रातरो भूभृता
पश्चादापतितेन यक्षवचसां दत्त्वोत्तरं जीविताः ॥१३१॥

मुक्त्वैष यक्षात्मकताञ्च धर्मो
दत्तारणिर्मानितपुत्रवृत्तः ।

अज्ञातवासस्य यथार्थतां तु
दत्त्वा वरं तत्र तिरोबभूव ॥१३२॥

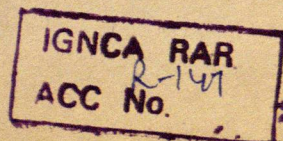
दत्तवारणिं द्विजवराय ततो विवृत्ता
लब्धाशिषोऽवसितकाननवासकृच्छ्राः ।

मुक्तानुगाश्च दयितासहितास्समीयु-
गूढा विराटनगरं सुदृढव्रतास्ते ॥१३३॥

न्यस्तायुधान् श्मशाने यतिसूदक्लीबसादिगोपतनून् ।
सैरन्ध्रीकृतकान्तान् कौन्तेयान्नो विवेद कोऽपि पुरे ॥१३४॥

कङ्काख्यः कृतवान् सख्यं मत्स्यस्याक्षेषु मस्करी ।
बललः पाकशालायं पतिरासीच्च षावनिः ॥१३५॥

पार्थो बृहन्नळेत्यस्य पुत्रीं नृत्ताद्यशिक्षयत् ।
दामग्रन्थिस्तु नाम्नासीन्नकुलो ह्यपालकः ॥१३६॥

सहदेवोऽवहत्तन्त्रीवालो गोकुलपालनम् ।

सर्वेऽप्युर्वीभुजश्चक्रुः प्रीतिं नीतिविचक्षणाः ॥१३७॥

कृष्णापि मालिनीसंज्ञा शिल्पज्ञा मात्स्यगेहिनीम् ।

सुरेष्णामाश्रिताप्यासीत्पञ्चगन्धर्वसंश्रया ॥१३८॥

स्यालो मात्स्यस्यैनामालोक्य तु कीचकः स्मराक्रान्तः ।

आर्यहचमस्तधैर्यः प्रारब्धो नानुलोमिकीं भोक्तुम् ॥१३९॥

तं विलोक्य चपलं पलायिता पातिता च भुवि ताडिता च सा ।

दासभाविनि नृपेऽप्युपेयुषी नैव नाथमधिकां शुचं ययौ ॥१४०॥

वृहोदरोऽपि कोपितो निवारितो दृष्ट्वा गुरोः ।

महानसं सहानया निशानमे समेष्विवान् ॥१४१॥

तदनु स कीचकस्य निधनाय तयाभिहितः

कृतसमयोपयातमवशं विषमेषुशरैः ।

नटनगृहोदरे तमसि सेति गृहीतकरो

दृढतरमुष्टिपातपरिपिष्टममुं विदधे ॥१४२॥

गन्धर्वैस्सैरन्ध्रीहेतुकमाकर्ण्य सोदराघातम् ।

तत्सहजाशतसंख्यास्तन्मार्गेणैव तेऽपि तमनुगताः ॥१४३॥

श्रुत्वा वृत्तं कुरूणां पतिरपि तदिदं बद्धवैरस्त्रिगर्तं

मात्स्येशसपापहर्तुं पशुकुत्रमनुलं व्यादिदेशातिशूरम् ।

अन्येद्युः पाण्डुपुत्रानगणितसमयान् कानने वर्तयिष्यन्

भूयो भोष्मादिसैन्यैस्स्वयमपहृतवानन्यतो धेनुवृन्दम् ॥१४४॥

मात्स्ये त्रैगर्तसैन्यान्यभिचलति बलैर्निष्कृत्यं तस्य मैत्र्याः

प्राप्ते काले विधित्सुस्त्रिभिरपि सहजैरन्वितो धर्मजन्मा ।

युद्धे बद्धं विराटं झटिति रिपुभटैर्मोचयित्वानुजेन

प्रीतस्यास्यैव वाचा हठहृतमपि तं मुक्तबन्धश्च तेने ॥१४५॥

निवर्त्य रिपुनीता गाः स मत्स्यनृपतिः पथि ।

प्रशस्तविजयो निन्ये स्वमित्रसहितो निशाम् ॥१४६॥

वैराटिः स किलोत्तरः कुरुमहीभर्ता हृते गोधने

वीरम्मन्यतया वदन् बहु मुहुःस्त्रीमध्यतश्चोत्थितः ।

शक्तामत्र बृहन्नळां जळमतिः श्रुत्वोत्तरावाक्यतः

सारथ्ये रथिनां वरं विरचयन् पार्थं प्रतस्थे रथी ॥१४७॥

पुरान्निरीतः पुरतः स पश्यन्नरातिसैन्यं क्षुभितार्णवाभम् ।

विराट्सूनुः प्ररुद भीत्या पुरो रिपूणां च्युतचापपाणिः ॥१४८॥

रथादवस्कन्द्य पलायमानं पृथासुतोऽप्येनमनुप्रधाव्य ।

गृहीतहस्तो नितरां विहस्तं कथञ्चिदाश्वास्य रथञ्च निन्ये ॥१४९॥

आवेद्यैवात्मतत्त्वं पितृविपिनशमीपादपादात्तशस्त्रः

प्रीत्या सौत्योद्यतेऽस्मिन् सुखरवरतो विलुतक्लैर्व्यशापः ।

सज्जः सज्योग्रधन्वा धृतमणिमकुटश्शङ्खसंक्षोभिताशो

गोपालैस्सन्निवर्त्य त्वरितमभिययौ कौरवानेकवीरः ॥१५०॥

एकस्यानेकसंघैस्तु सङ्घर्षे सति हर्षुलाः ।
निजा निमिषभावेऽवतस्थुःस्तुतिपरास्सुराः ॥१५१॥

हत्वा पत्तिद्विपरथह्यानेकशो रोषशाली
गाङ्गेयाङ्गेश्वरमुखभुजामर्वसर्वसवहारी ।
अस्त्रं प्रस्वापनमभिमृजन्निद्रितानाञ्च तेषाम्
सूतेनाजीहरदिह जयव्यक्तये वस्त्रजातम् ॥१५२॥

भग्ने लग्ने च नग्ने गतवति नगरायैव कौरव्यसैन्ये
जन्यक्षोण्या निवृत्तः पितृवनविटपिन्यस्तशस्त्रः पुरेव ।
पुत्रं मात्स्यस्य कृत्वा रथिनमनुगतो गोघनं गोपनीतं
प्रापुः क्लैव्यं च पार्थः पुरवरमविशत्सौत्यमास्थाय भूयः
॥१५३॥

जितव्रिगर्तः पुरमेत्य दृप्तस्सुतस्य शक्त्या कुरुसैन्यजेत्या ।
श्रुतप्रवृत्तिश्च पृथासुतानां ततस्स मात्स्यो मुमुद्देऽतिमात्रम् ॥१५४॥

एवं देवनकल्पितं व्रतविधिं निस्तीर्य सत्ये स्थिताः
पार्थाः प्राप्तसमस्तमित्रसहिता दैत्यारिणात्यादृताः
दत्तां मात्स्यमहीभुजा निजसूतेनोद्वाह्य तत्रोत्तरां
सौभद्रेण विनिद्रयत्नविभवा प्रेत्यावसंस्तां पुरीम् ॥१५५॥

पाञ्चजलञ्चापि मात्स्यं निरवधिकरुणावारिधिः कार्यधुर्यौ
कृत्वैषां वासुदेवः स्वपुरमभिययौ व्यूढताटस्थमुद्रः ।

नीतिज्ञो तौ च पौरोहितहितवचसान्दूरगं कौश्वन्तं
 ज्ञात्वा पार्थाज्ञया निन्यतुस्तुलबलान्नैकशो मेदिनीशान्
 ॥१५६॥

श्रुत्वा पार्थरणोद्यमं कुरुपतिस्सन्नाह्य सैन्यं महत्
 साहाय्याय रणे वरीतुमजितं पार्थोऽप्यगाद् द्वारकाम् ।
 साटोपं शतकोटिसंख्यसुभटव्रातं व्यपेतायुधं
 दैवं चाप्युपलभ्यनिर्भरमुदौ प्राप्तौ च तौ स्वास्पदम् ॥१५७॥

नेतुं नीतिवशाद्वनं पुनरमून् प्रजादृशश्चाज्ञया
 प्राप्तं सञ्जयमञ्जसा सुसदृशं सन्दिश्य सन्धित्सवः ।
 पञ्चग्रामपरिग्रहादपि रणाभावे धृताशा भृशं
 ते वाचास्य सुयोधनाशयविदः प्राणस्पृहाञ्चात्यजम् ॥१५८॥

भूयोऽप्यायोधनशमविधावुत्सुका मित्रमित्रं
 दौत्ये कृत्वा त्रिभुवनपति पूर्णकारुण्यसिन्धुम् ।
 गेहं नागाह्वयमभिमतार्यास्तमर्यादवृत्तं
 ज्ञात्वा दुर्योत्रनमुपगते चात्र योत्सून्निरीयुः ॥१५९॥

सप्तैकादशसंख्यातास्त्वक्षीहिण्यः क्षमाभृतोः ।
 पार्थ कौरव्ययोरासन् कुरुक्षेत्रे सुरक्षिताः ॥१६०॥

धृष्टद्युम्नं तु सेनान्यं हृष्टश्चक्रे युधिष्ठिरः ।
 सुरसिन्धुसुतञ्चान्यः परिपन्थिभयावहम् ॥१६१॥

गणने रथिनां नदीमुवा ननु कर्णोऽर्धस्थोऽभ्यधायित् ।
निदधे स धनुस्ततो रुषा नहि योत्स्ये वधावधाविति ॥१६२॥

खिन्नं पन्नगकेतुमन्वहमहं हन्तास्मि कुन्तीभुवां
सत्यं संयति पार्थिवानयुतशो वधयश्शिखण्डी न मे ।
स्त्रीपूर्वस्सहि पार्षतस्तदमुना योत्स्ये न चेत्यूचिवान्
भीष्मस्संसदि कौरवाय कथयाञ्चक्रे तथाम्बाकथाम् ॥१६३॥

निशम्य स शिखण्डिनश्चरितमुग्रशिष्ये मुना-
वपि प्रकटदोर्बलं सुरनदीसुतं मानयन् ।
अनेन विजितामृधे निजरिपून्विजानन् प्रगे
रणाय शिबिरादगात्सह बलेन नागध्वजः ॥१६४॥

सौभद्रद्रौपदेयादिभिरपि तनयैर्भ्रातृभिर्भीममुख्यै-
मार्त्स्येशाद्यैःसुहृद्भिश्चिनितनयमुखैः प्राणमितैश्च युक्तः ।
शस्त्राण्यभ्यर्च्य योद्धुं विजयरथगतेनात्ततोत्तल लक्ष्मी-
भर्ताग्ने लक्ष्यमाणो रणभुवमगमद्धर्मजोऽप्यात्मसैन्यैः ॥१६५॥

दत्ताभ्यनुज्ञे गुरुभीष्ममुख्यैर्युद्धाय सज्जे सति राज्ञि पार्थः ।
स्मृत्वा महाघ्नं बहुघातभाग्यं योत्स्ये न कृष्णेति बभूव तूष्णीम्
॥१६६॥

हस्तोदस्तशरासनं परिगलद्वाष्पं निषण्णं रथे
निर्विण्णं युधि पाण्डवं करतले गृह्णन् मुकुन्दोऽन्वशात् ।

कोऽसौ ते समये कृपासमुदयस्त्यक्तायुधं त्वां युधि
तप्तं वक्ति समस्तपार्थिवगणो हस्ते दधीथा धनुः ॥१६७॥

मोहो नैहास्तु देहो जगति न नियतो जीर्णवासस्सवर्णो
मुक्त्वा भुक्तन्नवीनं वहति पुनरमुं नित्य एवेह देही ।
को हन्ता हन्यते वा कथय कुरु ततः कर्मसौम्य स्वधर्मं
युद्धं मृत्युर्जयो वा भवतु ननु फले निस्पृहा मुक्तिभाजः
॥१६८॥

हेतुर्बधेऽन्न भव सर्वमहीभृतां त्वम्
मा मा स्पृशेन्न खलु पापलवोऽपि हि त्वाम् ।
आलोकय प्रथममेव हता मयैते
कालात्मनेह वितरामि दृशच्च दिव्याम् ॥१६९॥

उक्त्वैवं दिव्यमव्याहतगति वितरन्नक्षि पद्मेक्षणोऽस्मै
स्वं निस्सीमोरुतेजस्थगितदशदिशन्नैकवक्त्राक्षिशीर्षम् ।
बाहासाहस्रधूतायुधनिवहमहाभीषणं दिव्यभूषा
दीप्रं द्यावापृथिव्योर्विवरमपि दधद्दर्शयामास रूपम् ॥१७०॥

ऐक्यस्थानं जगत्या बहुमुखकुहरग्रस्तभीष्मादियोधं
दृष्ट्वा तत्पुण्ड्रभीती विहितबहुनुतौ फल्गुने पादलग्ने ।
माभूते भीःस्वधर्मे निधनमपि सखे शर्मणे तन्मृडे त्वं
सद्यः सज्जीभवेत्यैश्वरमपि हि वपुः प्राप तत्सूतभावम्

॥१७१॥

श्रुत्वा दृष्ट्वा च तत्त्वं परमुपनिषदां मुक्तदोषे स्वचित्ते

युद्धोद्योगी जगाहे रिपुनृपपृतनां गाण्डिवी पाण्डुसूनुः ।

एनं शैनेयमुख्याः कपिवरविलसत्केतनं सप्तसंख्या-

लक्ष्यैरक्षौहिणीभिःसममिह परिवार्यान्वयुर्धन्विवर्याः ॥१७२॥

एकाधिकैर्दशभिरुद्धतशस्तशस्त्रै-

रक्षौहिणीपरिवृढैरुपगूढपाश्वः ।

संरक्षितस्मरधुनीतनयेन बाणैः

प्रत्युद्ययौ कुरुगतिश्च बलं रिपूणाम् ॥१७३॥

अन्योन्यक्षुण्णवाजिद्विपरथसुभगं भीष्मपार्थादिमुक्तै-

रस्त्रैरुद्दोपिताशं नवभवविबुधासङ्घिदिव्याङ्गनौघम् ।

भेरीधीरप्रणादप्रमुषितदिविषत्स्तोमसांस्ताविनन्त-

द्युद्धं नृत्यत्कबन्धप्रतिभयमभवत्सैन्ययोर्मन्युभाजोः ॥१७४॥

जन्ये जह्नुमृतासुतः प्रतिदिनं हत्वायुतं भूभृतां

कृत्वा सौत्यपरं हरिं विसमयं पार्थं निजास्त्रादिते ।

खिन्दानैर्नवमेऽह्नि पाण्डुतनयैर्नक्तं समेत्यार्थितः

प्रीतो हेतुमुपादिशत् स्वनिधने योषापारं पार्षतम् ॥१७५॥

ददृशे दशमेऽह्नि जह्नुकन्यातनयेनात्तधनुः पुरःशिखण्डी

करमुक्तधनुः स सत्यसन्धः क्षतवर्ष्मा पतितश्च पार्थबाणैः ॥१७६॥

सवितर्युदगयनगते जहि देहमितीरितः स दिव्यगिरा ।
तल्पे पृषत्कक्लृप्ते शेते स्म स्वेच्छामृत्युरसौ ॥१७७॥

द्रोणस्सेनाधिपत्ये त्वथ कुरुवृषभेणाभिषिक्तोऽपरेद्यु-
स्तत्प्रीत्यै धर्मसूनोर्न हनमभिचषन् भग्नकृत्स्नप्रयत्नः ।
त्रैगतैर्दूरनीते सति सिततुरगे पर्यभूत्सूर्यजः सौ-
र्युक्तोऽसौ सुप्रतीकप्रतिभयभगदत्तादितं पार्थसैन्यम् ॥१७८॥

वेगागतेऽथ सगजे भगदत्तभूषे
नीते नरेण नरकप्रभवेऽपि नाकम् ।
भूयोऽपि युक्तविजये च बले रिपूणां
व्यूहं गुरुस्सरसिजोपमितं वितेने ॥१७९॥

व्यूहं तं हरिसारथौ विरहिते कष्टं प्रविष्टः स्वयं
सौभद्रो भृशमर्दयन्नरिभटानेको बहूनाहवे ।
रुद्धेर्वर्धयथे जयद्रथनृपेणान्येषु पाण्डोस्सुते-
ष्वावार्यैव हतो गुरुप्रभृतिभिः षड्भिः छलाद्वालकः ॥१८०॥

निहत्य त्रैगर्तान्मृडभुवि निवृत्तोऽथ विजयो
निशम्याजौ वृत्तं निजसुतवधं शोकविधुरः ।
स वै सौवीरेन्द्रप्रमथनविधिं भाविनि दिने
रुषा प्रताश्रीषोच्छायविहतौ चाग्निपतनम् ॥१८१॥

सख्युः क्षमे बद्धदीक्षोऽम्बुजाक्षो
नक्तं नीत्वा पाश्वर्मीशस्य पार्थम् ।
तुष्टे तस्मिन् दृष्टदिव्यास्त्रमुष्टिं
निन्ये चैनं स्वं निवेशं प्रभाते ॥१८२॥

स्वप्नोत्पन्नं किल तदखिलं कल्पयन् सुप्रबुद्धे
 बद्धोद्योगे सति बलयुगे वासरेऽसौ तुरीये ।
 सूचिव्यूहं गुरुविरचितं गाहमानो हि मानी
 चास्त्रैर्भास्वानिव शरशतैरदंयद्वैरसेनाम् ॥१८३॥

रथ्याश्वेषु तृषादितेषु हृषितेष्वस्त्राजितैर्द्रागजै-
 रशैनेयानिलसूनुसाह्यकलनाद्वाह्वोर्बलैर्बृहिते ।
 प्राणान् क्षोणिभृतां हरन्निह शरैरन्विष्टसिन्धूद्वहः
 सोऽयं सायमरेषिशरो हरिकृपालक्ष्यं शरेणाहरत् ॥१८४॥

शोषाद्दोषासमररसिके कौरवे कालविद्धिः
 पार्थैर्मूर्तं स्मृतमिव यमं त्रासयन्तं भटौघान् ।
 हैडिम्बेयं विजयनिधनोपात्तया शक्रशक्त्या
 चक्रे निघ्नं मुदमपिंशुचं सैन्ययुगमस्य कर्णः ॥१८५॥

मात्स्ये च द्रुपदेऽदितेऽस्य विशिखैस्त्रस्तेन धर्मात्मजे-
 नाश्वत्थामवधे मुधैव कथिते विन्यस्तधन्वा रथे ।
 शौकेनाकुलितः पतन् द्रुपदजेनाकृष्य केशेष्वहो
 खड्गारुणशिरा गुरुस्सुरपथं शस्त्राध्वना प्रापितः ॥१८६॥

गुरुपूनुमहास्त्रविप्लुतं बलमात्मास्त्रबलेन पालयन् ।
 शतमन्युसुतोऽह्नि पञ्चमे शिबिरं प्राप मुहुः स्मरन् गुरुम् ॥१८७॥

कृत्वा सेनान्यमन्येद्युः कर्णं निर्णीतिपोरुषम् ।
सुयोधनो ययौ योधैस्सहैवायोधनाङ्कणम् ॥१८८॥

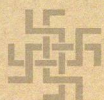
युध्यन्नस्तभयं विभाकरमुत्स्वाद्येऽह्नि धिन्वन् कुरुन्
सारथ्ये रथिनं परेद्यवि मुदा संयोज्य मद्रेश्वरम् ।
तद्वाऽग्रैर्दलितोऽपि मर्मभिदुरैरक्षुण्णधैर्योऽभ्ययात्
कर्णो जन्यसमुत्सुकःमितहयं धन्वी वरं धन्विनाम् ॥१८९॥

जन्ये गाण्डिव कालपृष्ठविगलच्छस्त्रौकरुद्धाम्बरे
वीराग्रेसरको वृकोदरदृशोर्दृशसासनोऽभूत्पुरः ।
हस्तग्राहममुं गृहीतमहितं भूमौ निपात्योरसः
क्षुण्णात्तीक्ष्णमुखैर्नखैः क्षरदसृक्कोपादपात्पावनिः ॥१९०॥

राजानुजानिति हताननिलात्मजेन
स्तोकावशेषमिह राजकुलं बलं च ।
दृष्ट्वा सुतञ्च निहतं वृषसेनमग्रे
रुष्टः समाह्वयत फलगुणमर्कसूनुः ॥१९१॥

शस्त्रास्त्रैरभियुध्यतः प्रतिविधायामुष्य मुक्ते ततो
नागास्त्रे विफलीकृते च जग्तां नाथेन सूतात्मना ।
छिन्दन्निन्द्रमुतश्शरेण च शिरस्सूर्यात्मजस्याश्रिते
तत्तेजस्यधिपं त्विषामनिमिषैरस्तावि पुष्पोत्तिकरैः ॥१९२॥

मद्रेशः कुरुनाथेन कृतःसेनापतिः प्रगे ।
धर्मजेन तु मध्याह्ने प्रेतनाथातिथीकृतः ॥१९३॥

बलैऽखिलेऽपि क्षपिते गुरोस्सुते
पराद्रुते द्राक्कृपसात्त्वताग्रगे ।

सरोनिमग्नः कुरुभूपतिर्भया-
दृकोदरेणैक्ष्यत वारिनिर्गतः ॥१९४॥

इतरेतरमाविद्धगदयोरिति वैरिणोः ।
ववृधे विबुधस्तोत्रमुखरस्समरस्तयोः ॥१९५॥

निघातिग्रगदाग्रघातपरिभग्नोरौ कुरुक्षमापतो
तद्वृत्तोत्थरुषा वृषाकपिकृपालब्धां कृपाणीं वहन् ।
द्रोणिर्भोजकृपान्वितोऽधिशिबिरं सुप्तान्निशीथे भटान्
धृष्टद्युम्नशिखण्डिनौ द्रुपदजापुत्रांश्च हत्वा ययो ॥१९६॥

श्रुत्वा पुत्रसुहृद्वधनिशि कृतं क्रुद्धः प्रगे मारुतिः
प्राप्य व्यासवने महास्त्रमहसा भ्रूणद्रुहं द्रोणजम् ।
शप्तं दैत्यभिदा हठेन सहजं हत्वा शिरस्तो मणिं
जीवन्तं विसृजन् समेत्य सहजान् प्रीतां प्रियां चाकरेत्
॥१९७॥

प्रज्ञादृशं ज्ञातिवधूजनान्वितं
कृष्णाजया भ्रातृयुतो नमन् पदे ।
प्रसाद्य चैनं तदनुज्ञयाकरोत्
सुतादिकान् युद्धहतानिहाग्निसात् ॥१९८॥

दत्त्वामर्त्यधुनोजलैर्निव्रानं तेभ्यः पृथावाक्यतः
कर्णायपि विदीर्णधीर्निजपुरीमाविष्य पौरान्वितः ।

कृत्वा चाखिलमोर्ध्वदैहिकविधि तेषां तदात्वोचितं

व्यासाद्यैःसुखमभ्यषेचि पृथिवीराज्येऽपि धर्मात्मजः ॥१९९॥

आसन्ने सवितुरुदङ्मुखे प्रचारे

व्यासाद्यैःसह सहजैश्च धर्मजन्मा ।

नाथेनाप्यथ जगतां मुदा मुकुन्देना-

साद्य त्रिदशनदीसुतं ववन्दे

॥२००॥

तल्पे क्लृप्ते पृषत्कैरगणितरुगसौ निर्मलब्रह्मभूतं

पश्यन् विश्वं शयानो नयनपथगते तत्र भक्तैकबन्धौ ।

सान्द्रानन्दे मुकुन्दे विहितबहुमति धर्मजापादनम्रं

सान्त्वैः संतोष्य पृष्ठोऽ कथयदखिलशास्त्रार्थतत्त्वं च तस्मै ॥२०१॥

पश्चात् पृच्छति धर्मजन्मनि परं दैवं च धर्मं परं

जप्यं मुक्तिफलप्रदं च मुदितोऽवादीन्नदीनन्दनः ।

दैवं दिव्यमयं हरिस्त्रिजगतां सेवान्त्यधर्मः परः

श्रीमन्नामसहस्रमस्य तु जपन्मुक्तो नरः स्यादिति ॥२०२॥

एवं देवव्रतोऽयं निभृतमुपदिशन् धर्मजाताय नाथे

भासामाशामुदीचीमयति बहुमुखीं संहरन् वैखरीं स्वाम् ।

पश्यन् विश्वेशमन्तःस्थितमपि हि दृशा मर्त्यदेहं जिहामु-

र्भक्त्या बद्धाञ्जलिश्चाकुस्त नुतिगिरो नैकरूपा मुरारेः

॥२०३॥

विश्वस्थित्यै विहृतिविहितब्रह्मरुद्रादिमूर्तौ

यत्र प्रत्यङ्महसि सहसा लीयते लोक एषः ।

नित्ये शुद्धे विलसदमलानन्दसान्द्र मुकुन्दे

चित्तं नित्यं मम विरमतादस्तविश्वप्रभेदम् ॥२०४॥

हर्तुं पृथ्व्या दितिजमुभरं क्लृप्तमर्त्यावतार-

स्तद्वत्तैर्भुवनविनुतैः पापहा पादभाजाम् ।

भक्तप्रोत्यै कलितनयनानन्दसन्दायिमूर्तिः

कृष्णो जिष्णोः प्रियहितरतस्सोऽयमक्ष्णोर्भमास्ते ॥२०५॥

केकिपिञ्छकृतशेखरं समरधूलिधूसरितकैशिकं

स्वेदनुन्नतिलकातिरम्यनिटिलान्तलोलकुटिलाळकम् ।

स्वैरचारपरलोचनांशुपरिपीतवैरिपृतनायुषं

स्मेरचारुवदनाम्बुजं विजयसारथिं भजति मानसम् ॥२०६॥

उन्मिषन्मकरकुण्डलीललितकङ्कणालिबहुलोमिका-

हारसारसननूपुरादिरुचिपूरशारमधुराकृतिम् ।

भानुबिम्बरुचिराम्बरावृतनितम्बमम्बुदरुचि विभुं

पाणिचञ्चलकशाञ्चलं परमपूरुषं चिरमुपास्महे ॥२०७॥

आततायिनि समागते सकलराजलोकपृतनायुगे

भ्रातृमातुलपितामहादिवधभाविपातकभयाकुलम् ।

भाषितोपनिषदर्थतत्त्वहृतमोहमाशु विजयं व्यधा-

द्यो हि मोहमपहन्तु मे स हृदि कोऽपि पार्थरथसारथिः

आहवे महति मामकैः सदि सायकैः सुहृदि खेदिते
सौत्यमात्तमपहाय कीर्तिमतुलां ममेह परिवृंहयन् ।

कोपवानिव कृषाकुलो धृतरथांगमर्जुनशतां गतः
कम्पयन् भुवमवप्लुतो मम महाप्लवोऽस्तु भववारिधेः

॥२०९॥

वेगतो गलितकेशबन्धमुपगण्डलोलमणिकुण्डलं
कोपयावकितलोचनं खलितनूपुरादिकलितारवम् ।

धूतपीतवसनाञ्चलं चलतराग्रदर्शितसुदर्शनं
तत् परिस्फुरति दर्पतो मदुपसर्पणं हृदि जगत्पतेः ॥२१०॥

कार्मुकान्मुहुरुदित्वरैरहितजित्वरैर्मम शरैर्त्करै-
स्तत्र तत्र गलितत्वगुद्गलितरक्तसिक्तशबलद्युतिः ।

मत्तहस्तिवरमर्दनत्वरितपञ्चवक्त्रवदिमञ्जनं
हन्तुमन्तिकगतोस्तु संप्रति हृदन्तरे स हि चिरन्तनः ॥२११॥

धर्मजन्मयजनोत्सवे महितमग्नपूजनमधत्त य-
स्संमतं मुनिनृपोत्तमैस्समिति शर्मतो जगति धर्मिणाम् ।

नर्महासर्चिरावलोकविवशीकृताश्च पशुपाङ्गना
निर्मलं पदमुपानयत् स मम चिन्मयो मनसि जृम्भताम्
॥२१२॥

हन्त हन्त दलितं तमो हि मिलिता दिशोऽपि महसा हरे-
रञ्जसा चिरधृतं जहामि बत पाञ्चभौतिकमिमं जडम् ।

वीतखेदमुखभास्वरं स्वरससंविदात्मकमसंवृतं
ज्योतिरादिरहितं महत् स्वयमुपैमि चाहममलं पदम् ॥२१३॥

स्तावं स्तावं मुहुरिति हरिं कान्तिधारां तदीयां
पायं पायं नयनचुलुकैरुद्गलद्वाष्पपूरम् ।

दर्शं दर्शं परचिदममलानन्दरूपं स्वमन्त-

देहं मोहालयमिव जहत् सोऽभजद् ब्रह्म भूयम् ॥२१४॥

तूष्णीकेषु सभागतेषु नभसो भेरीश्वे निष्पतत्
पुष्पावोत्थितषड्पदारवपराभूतेऽपि भूयस्तरे ।

शोचिष्केशवशं विधाय सहसा देहं स पैतामहं

गङ्गायां कृतपैतृकः पुरमगात् धर्मात्मजः सानुजः ॥२१५॥

अश्वत्थाममहास्त्रवह्निविवशे जातेऽभिमन्योऽस्मृते
पादस्पर्शनतः सुदर्शनबलाच्चोज्जीविते चक्रिणा ।

श्वेताश्वेन भुवीह चारितमखाश्वोऽसौ कृपैकाश्रयः

कृष्णस्याकृतकं क्रतुं परिवृत्तो धौम्यादिभिर्धर्मजः ॥२१६॥

देवे स्वावसथं गते यदुपतावेकातपत्रीकृतां
धात्रीमातिहरः स तामुरुकृपाशाली चिरं पालयन् ।

वृद्धं पुत्रवधातुरं स्वचरितैरन्ध्रं नृपं तोषयन्

मित्रामात्ययुतोऽनुजैः स्वनगरे राजाधिराजो बभौ ॥२१७॥

सञ्जयविदुरपुरोगः सञ्चरवानेष पाण्डवानुमतः ।

वृद्धो नृपः प्रतस्थे सक्तो विपिनेषु सौबलीयुक्तः ॥२१८॥

पृथा चैनमनुप्रायात् सुतैश्चर्ये विनिस्पृहा ।

सहिताश्शतयूपस्य राजर्षेराश्रमेऽवसन् ॥२१९॥

विदुरोऽपि दुरापं तत्पदमोप्सुर्गतस्पृहः ।
तीर्थसिखी वने तत्र मृगचारं चचार सः ॥२२०॥

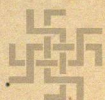
आलोकितुं सोऽथ गतः पितृव्यं
काले कदाचिन्नरपालमोलिः ।
मासं वसन्नत्र वने निजांश-
मुक्तात्मनः क्षत्तुरवाप धर्मम् ॥२२१॥

व्यासेनासेदुषा दर्शितमुतशतकं योभशक्त्या महत्या
प्रत्याश्रस्तं पितृव्यं कृतचरणनतिश्चैनमापृच्छ्य यातः ।
धर्मनिर्णीयमानैर्मुदितमतिवसन् मन्दिरे दाववह्नी
शृण्वन् कुन्त्याश्च पित्तोर्गतिमदितनृपस्सानुतापो निवापम्
॥२२२॥

कृष्णावेक्षणकौतुकादथ गते पार्थे निवृत्ते ततः
श्रुत्वा तापसकोपतो यदुकुलस्योत्सादनं मौसलम् ।
देवस्यावनिमध्यतो निजपदप्राप्तिश्च तत्तादृशीं
मार्गं भग्नभुजाबलञ्च तमलं खिन्नाऽभवत् पाण्डवः ॥
॥२२३॥

कृत्वा पौत्रमथो परीक्षितमिह क्षोणीर्पति प्रस्थिताः
पार्थास्ते सह कृष्णया पथि शुना केनापि चानुद्रुताः ।
प्राणत्नाणपराङ्मुखा परिलसच्चौराम्बराः प्राङ्मुखा-
श्चाक्रम्य क्रमशो दिशः प्रतिगताः पश्चाद्ययुश्चोत्तराम् ॥
॥२२४॥

पार्श्वतीमपि माद्रेयौ पार्थभीमौ च भूतले ।
पतिताननवेक्ष्यागाच्छुनैवानुगतो नृपः ॥२२५॥

अग्रे वीक्ष्य शतक्रतुं निजविमानारोपणे सत्वरं
 त्यक्तुं कुक्कुरमक्षमस्सुरवरेणोक्तोऽथितस्थौ क्षणम् ।
 धर्मस्सम्यगमुं परीक्ष्य मुदितस्तां सारमेयाकृतिं
 मुक्त्वा स त्रिदशाधिपो मणिरथे नैनं च नित्ये दिवम् ॥
 ॥२२६॥

सोऽयं मायानिरयपतितान् सोदरादीन्निरीक्ष्य
 व्याक्षिप्तात्मा क्षणमिव मृषोद्योत्थमेतद्विजानन् ।
 देवादेशाद्वपुरिह जहन् मानुषन्नाकनद्यां
 दिव्याकारं सुरमुनिवरैस्तावदस्तावि मोदात् ॥२२७॥

स्वर्गे वीक्ष्य मुदान्वितः स्वसहजान् कृष्णां च साक्षाद्दिवो
 लक्ष्मीमक्षतपुण्यसञ्चयजितानासाद्य लोकानसौ ।
 प्रीतिं सातिशयां महीभरहरैर्वृत्तैश्चिराच्चेडितैः
 कुर्वन् सर्वदिवोकसान्दिवि बभौ धर्मात्मजन्मा नृपः ॥२२८॥

एतद्व्यासमुखोदितं हरिकथासंमेलनोल्लालितं
 सद्भवतैः पुरुषार्थतत्त्वविशदाख्यानादिह ख्यापितम् ।
 संक्षिप्तं बहुवृत्तमिश्रमुदितं निःश्रेयसैकाश्रयं
 श्राव्यं सर्वमलापहं प्रतिदिनं वर्ण्यं च पुण्यात्मनाम् ॥२२९॥

बहुवृत्तसंक्षेपभारतं समाप्तम् ।

श्लोकानुक्रमणिका

श्लोकः	पुटम्	श्लो. सं.	श्लोकः	पुटम्	श्लो. सं.
अग्रे वीक्ष्य	४२	२२६	एतद्व्यास	४२	२२९
अथ तदमह	१७	९२	एवं देवन	२९	१५५
अधिवसति	१५	८०	एवं देवव्रत	३७	२०३
अन्योन्यक्षुण्ण	३२	१७४	ऐक्यस्थानं	३१	१०१
अन्यः कर्णं	१९	९९	कङ्काक्ष्यः	२५	१३५
अम्भोधिजङ्घि	२१	१११	कदापि भीमो	२२	११५
अश्वत्थाम	४०	२१६	कदापि मृगया	२३	११९
अस्त्रे पाशु	२०	१०४	कर्णगान्धार	२३	१२१
आकर्ण्यग	८	४१	कानीनोक्त्या	१०	५३
आखेटार्थं	४	१९	कान्तारादथ	५	२६
आघ्राय	२	१०	कामी वामे	३	१४
आज्ञां राज्ञे	२०	१०५	कार्मुकान्मुहु	३९	२११
आततायिनि	३८	२०८	काळपयोधर	१	१
आनीते पव	२१	१०९	कालिन्ध्या	१४	७१
आपूर्वापर	१८	९५	काले कदाचन	१३	७०
आयुस्तस्य	१	३	काले क्वापि	२४	१२९
आलोकितुं	४१	२२१	कुन्त्याः	४	२१
आवेद्य सा	३	१५	कृत्वा पौत्र	४१	२२४
आवेद्यं च	२७	१५०	कृत्वा शास्त्र	५	२७
आश्वास्य	१९	१०२	कृत्वा सेतान्य	३५	१८८
आसन्ने सवि	३७	२००	कृष्णपि	२६	१३८
आसीत्सोम	१	२	कृष्णावेक्षण	४१	२२३
आहवे महति	३९	२०९	केकिपिञ्छ	३८	२०६
इतरेतर	३६	१९५	खिलं पन्नग	३०	१६३
उक्तवैवं दिव्य	३१	१७०	गङ्गाहं	२	८
उद्यते यज्ञ	१८	९३	गणने रथिनां	३०	१६२
उन्मिषन्मकर	३८	२०७	गन्धर्वेण हते	१३	१३
एकस्यानेक	२८	१५१	गन्धर्वैः	२६	१४३
एकाधिष्ठे	३२	१७३	गान्धारीपुत्र	२३	१२२

श्लोकः	पुटम्	श्लो. सं.	श्लोकः	पुटम्	श्लो. सं.
गुरुसूनु	३४	१८७	दुःस्यन्तसूनु	१	४
ग्रीष्मोष्म	२५	१३१	देयोऽसौ	८	४०
घनाघन	१४	७५	देवे सावसथं	४०	२१७
चित्राङ्गदश्चापि	३	१२	दैत्यारिस्तावत्	१६	८१
चिन्तानन्तर	२२	११४	द्युते ये तु	१९	१००
चेदिमागध	९	४७	द्रोणस्तेनाधिरा	३३	१७८
चेरीशे दीन	१८	९४	धर्मजन्म	३९	२१२
जन्ये जह्नु	३२	१७५	धर्मा निर्मल	२४	१३०
जन्ये गाण्डिव	३५	१९०	धृष्टद्युम्न	९	४४
जात्यन्ध	४	१८	धृष्टद्युम्नं	२९	१६१
जितत्रिगतं	२०	१५४	नद्यां निद्रा	६	३२
ज्ञात्वाग्निं	१४	७२	नानादेश्यान्	६	२८
ज्ञात्वा तथ्येन	१६	८३	निर्गीयं	१५	७६
तनः प्रभृति	६	३१	निवर्त्यंरिपु	३७	१४६
तत्तन्मात्रार्थं	१७	८९	निघर्तितोश्च	३६	१९६
तत्त्वाभिषेच	१७	९१	निर्णीतायां	९	४६
तदनु सा	२६	१४	निशमित	१३	६६
तद्वाक्यात्	३	१६	निशम्य काम्य	२३	१२०
तया भूयः	२	९	निशम्य स	३०	१६४
तं भ्रातरौऽथ	२२	११८	निहत्य त्रैगतं	३३	१८१
तं विलोक्य	२६	१४०	नेतुं नीति	२९	१५८
तल्पे	३७	२०१	न्यस्तायुधान्	२५	१३४
तातादेशात्	७	३४	पञ्चापि तान्	२०	१०३
तूष्णीं बाणाग्नि	१४	७३	पलायिते	१०	५५
तूष्णींकेषु	४०	२१५	पश्चात् पृच्छति	३७	२०२
ते वै देवांश्च	५	२३	पाञ्चालेन	६	२९
दत्तानुज्ञः	१६	८२	पाञ्चालञ्चापि	२९	१५६
दत्ताभ्यनुज्ञे	३०	१६६	पार्थानामुदयं	१०	५६
दत्तेष्वस्त्रे	२०	१०६	पार्थास्त्रे	२३	१२४
दत्त्वामर्त्यं	३६	१९९	पार्थैवात्त	२३	१२५
दत्त्वारणि	२५	१३३	पार्थो बहू	२५	१३६
ददृशे	३२	१७६	पार्षतीमपि	४१	२२५
दाशोक्त्या	२	११	पार्षत्याः	२०	१०३

श्लोकः	पुटम्	श्लो. सं.	श्लोकः	पुटम्	श्लो. सं.
पुनरागमन	१६	८४	मेघान् मोघान्	१५	७७
पुरास्मिन्	२७	१४८	मोहो नेहास्तु	३१	१६८
पृथा चैन	४०	२१९	यदुकुल	१३	६७
पृथ्वीदेवैः	१२	६१	यातो मातृ	३	१७
प्रज्ञादृशं	३६	१९८	युध्यन्नस्त	३५	१८९
प्रतीप इति	१	५	युध्यन् पार्थेन	६	३०
प्रस्थाय भूयो	१२	६२	व्याडवस्कथ	२७	१४९
प्राचीं प्रभञ्जन	१६	८५	रथ्याश्वेषु	३४	१८४
प्राज्ञै राज्ञ्यपि	१८	९७	राजानुजा	३५	१९१
प्रादक्षिण्यविधौ	११	६०	राधेये धाव	२३	१२३
प्राप प्राभृत	१७	८६	राधेयेन	१८	९६
प्राप्तेनात्र	२०	१०७	रोषाद्दोषा-	३४	१८५
बकवध	७	३६	लक्षं पक्षि	८	४३
बलंखिले	३६	१९४	लब्ध्वा मैत्री	१४	७४
भक्त्या तीर्थान्	२०	१०८	वर्षाणि पञ्च	२२	११७
भरने लग्ने	२९	१५३	वायोःसूनुः	२१	२२०
भीमसाहस	२२	११६	वारितो भूमुरे	९	४८
भीमसेन	१९	९८	वासन्ते समये	५	२५
भुञ्जानानां	११	५९	विदुरोऽपि	४१	२२०
भूयोऽप्यायोधन	२९	१५९	विप्रानप्यनु	१९	१०१
भूयो वायो	४	२२	विश्वलो ८	१३	६९
भूमुरेस्सह	१०	५२	विश्वस्थित्यै	३८	२०४
भ्रातः प्रीतोऽस्मि	२१	११२	वीक्ष्य तत्	१०	५१
मद्रेशः कुरु	३५	१९३	वीणापाणि	११	५८
मध्ये वत्सं	८	४२	वृकौदरोऽपि	२६	१४१
मात्स्ये च	३४	१८६	वृत्ते विवाहे	१०	५४
मात्स्ये त्रैगर्त	२७	१४५	वेगागते	३३	१७९
मार्कण्डेय	२३	१२७	वेमतौ गलित	३९	२१०
मुक्त्वेष	२५	१३२	वैराटिः	२७	१४७
मुक्त्वा शाङ्गे	१५	७८	व्यथारम्भतया	७	३३
मुग्धां तां	१२	६५	व्यासादासा	४	२०
मूर्त्तिमात्तानु	२	७	व्यासेनासेदुषा	४१	२३२

श्लोकः

पुटम् श्लो. सं.

श्लोकः

पुटम् श्लो. सं.

व्यूहं तं	३३	१८०	सार्धं मावा	७	३५
शस्त्रास्त्रैः	३५	१९२	सुतैरुदारै	५	२४
शास्त्रौघाढ्यय	१७	९०	सुनोयबाहे	८	३९
श्रीकृष्णानुस्मृते	११	५७	सोऽयं माया	४२	२२७
श्रुत्वा दग्धास्तु	७	३७	सौभद्रद्रोप	३०	१६५
श्रुत्वा दृष्ट्वा	३२	१७२	सौभद्रो	१३	६८
श्रुत्वा पाथे	२९	१५७	स्तावं स्तावं	४०	२१४
श्रुत्वा पुत्र	३६	१९७	स्यालो	२६	१३९
श्रुत्वा वृत्तं	२६	१४४	स्वप्ने विप्र	२४	१२८
सक्युः क्षेमे	३३	१८२	स्वप्नोत्पन्नं	३४	१८३
स जिघांसु	२४	१२६	स्वर्गे वीक्ष्य	४२	२२८
स ऋजयविदुर	४०	२१८	स्वोपायवर्तित	१२	६४
स निरीक्ष्य	९	४९	हत्वा पत्ति	२९	१५२
स पालयन्	२	१६	हनुमति	२१	११३
सप्तैकादश	२९	१६०	हन्त हन्त	३९	२१३
सम्भारेषु	१७	८८	हरो पुरीं	१५	७९
संहितञ्च	९	५०	हर्तुं पृथ्व्या	३८	२०५
सर्वेष्वुर्वी	३	३८	हस्तोदस्त	३०	१६७
सवितर्युदग	३३	१७७	हेतुबंधोत्त	३१	१६९
सस्मारेष	१२	६३	हे भूषा	९	४५
सहृदेवो	२६	१३७			

शुद्धिपत्रम्

अवद्धः	सुबद्धः	पुटम्	श्लोकसंख्या
सान्ते	सान्ते	7	34
कृष्णान्वि	कृष्णान्वि	11	56
पञ्चानां पृ	पञ्चानां च पृ	13	68
विश्वलो वि	विश्वलोकवि	13	69
विभ्रद्विप्र	विभ्रद्विप्र	14	71
विहाध्वाय	विहायाह्वाय	16	83
क्लुप्त	क्लृप्त	17	89
तद्भूतले	तद्भूतले	19	97
पुनदुरोदर	पुनर्दुरोदर	19	99
क्लुप्त	क्लृप्त	19	100
निजास्त्रम	निजास्त्रम्	20	105
१९८	१०८	21	108
मुन्ततः स्क	मुन्ततः क	23	119
क्लुप्त	क्लृप्त	23	122
कर्म	कर्म	24	129
प्रेत्या	प्रीत्या	28	155
कर्मसौम्य	कर्म सौम्य	31	168
निस्पृहा	निः स्पृहा	31	168
सान्द्र	सान्द्रे	38	204
कृषाकुलो	कृषाकुलो	39	209

IGNCA RAR
R-147
ACC. No.

BAHUVRTTASAMKṢEPABHĀRATA

Bahuvrttasamkṣepabhārata summarises the main story of the Mahābhārata. It has employed various metres as indicated in the title. The author shows commendable mastery over the language as well as metre. His familiarity with the story of the Mahābhārata has stood him in good stead for giving a highly readable resume of the Mahābhārata.

~~Price Rupees Ten~~

Oriental Research Institute and
Manuscripts Library,
University of Kerala Trivandrum,

Indira Gandhi National
Centre for the Arts